

Nógv royndu — men tey sluppu ikki til arbeiðis

Verkfall tænastu- og starvsmanna man vera eitt hitt lagnasta, menn vita um um hesar leiðir.

Nú hefur tað staðið við í hálva aðru viku, og úrslit er einki og verður valla nakað, tí lögtingið hevur jú tikið sína avgerð og sett niður nevnd at viðgera lønarspurningin og hevur sostatt ikki avvist lønarkravið. Fyrr enn henda nevnd er liðug við arbeiði sítt, man neyvnan nakað úrslit kunna fáast.

Nú verkfallið hevur staðið við so leingi, hevur verið nógv tosað manna millum um avleiðingarnar av skilinum. Serliga eru fólk yvirhøvur illa nøgd við, at verkfallið áðrenn hevur hættað sær at týppa telefonina, sum er almenn ogn. Hevði hetta verið arbeiðarar, ið so bóru seg at, hevði ikki verið lukku- lgt!

Verkfallið stendur um lønarhækkan til frammanundan hagar lønir, sum t. d. frá 16 000 uppí einar 24—26 000 kr. Síðan er komið uppí krav um eisini at skoyta ein bita uppí hjá hinum hægri løntu. Ein lagn framgongd, tí allar- staðir, har feløg veruliga eru organi- serað, har verður roynt at toga tey

lægst løntu uppeftir og ikki sum her, fyrst tær høgu, — onkur heldur ov høgu — lønirnar og so til summi lægri lønt og uppaftur einki til onnur.

Sjálvt læringar, sum einki fáa burtur úr streika eftir boðum starvsmannafelagsins og starvsfólk, sum hevur fingið løn sína fyrri august mánaða, og so statt hava viðurkent lønina hava lagt arbeiði niður, slíkt er óhoyrt.

Tað er ein sjálvsagdur rættur, at kunna leggja niður arbeiði, men ein skuldi væntað, at ein slíkur stættur sum tænastumenn, sum ein skuldi trúð vóru meira enn vanligu upplýstir menn dugdu sær høg, lögdu arbeiði niður nakrar dagar fyrri at leggja dent á krav sitt og so tikið upp aftur arbeiðið og farið undir at samráðast.

Nú er lønarkravið sett so skarpt upp, at almenningurin hevur vent sær frá slíkum atburði. Jú eittast skuldi, at tað er tey lægst løntu, sum skulu hava lønarhækking, meðan veruleikin er hin mótsetti, tað eru hjá hinum hægri løntu, ið skulu hava enn meira.

Og fyrri hesum vilja tænastumenn berjast til síðsta lærling.

Landsstýrið gav øllum starvsfólki sín- um boð um at fara til arbeiðis hós- morgunin, fóru tey ikki, so vóru tey leys úr starvi sínum.

Starvsmannafelagið setti út streiku- vaktir og gjørdist enn hvassari enn áð- ur. Tað vóru fleiri, ið fóru til arbeiðis hós morgunin, men ikki sluppu tey inn og máttu tí fara heim aftur.

Tað eru fleiri sum arbeiða

Hóast streikan sýnist at verða æffek- tive, so eru tað ikki so fá av starvs- fólki, sum arbeiða, á flestu stovnu- num verður arbeitt fyrri læstum durum og tað man m. a. verða tí at verkfallið ikki nývir, sum ein kundi vænta.

Allar vóru verða avgreiddar frá landsstýrinum og onnur átroðkandi or- indi verða eisini avgreidd, bert er tað telefonin, sum verkfallsmenn hava gjørt seg inná, sum kann koma at verða nokk so mein.

»Toppfundur« í Starvsmanna- felagnum

Tað sær út til, at Starvsmannafelagið ræðist at hava limafund.

Í øllum feløgum er tað so, at um nevndin nýðist at lata felagið fara í verkfall, so skal hon gera limafund innan eitt samdøgurð aftaná fyrri at fáa verkfallið góðkent.

Men Starvsmannafelagið tykist ikki at hava lagt dent á, hvat vanligt er undir verkfalli, ei heldur tikið stórvæ- gis tøkni av, hvat limirnir halda um framferð leiðslunnar. Verkfallið hevur nú staðið við í hálva aðru viku; men

Knud Wang, gartnari, hann, ið framelskar tær vøkru blómurnar í Dagblaðsins teigum.

enn eru eingi tekin t.l. at leiðslan vil samankalla limirnir til fundar, so teir kunnu fáa eitt yvirtilt yvir, hvat meir- lutin hugsar um verkfallið og um sjálva leiðsluna.

Hvat er her á vasi? Ræðist leiðslan limir sínar? Ræðist hon fyrri at koma at standa yvirfyri ov sterkum atfinningum — ella hvat?

Men heilt einki hevur kortin: ikki verið av fundum. Hósdagin komu »teir óvarstu harrarnir« í Starvsmanna- felagnum, kontosjefarnir, og aðrir við teim heilt høgu lønunum saman til fundar í Tinganesi. Ella fyrri at siga, sum er: Teir hægstlöntu, fyrri hvørs skyld og til hvørs gagn hetta verkfall er sett á stovn.

Har var komið á samt um okkurt, ið síðan varð farið til landsstýrið at tingast; men heldur ikki henda sam- ræðing fekk nakað úrslit.

Fyrri okkum sær tað út til, at leiðsla Starvsmannafelagsins sjálv sær, at hon hevur verið ov langt út, og at tað nú í lotun: einamest ræður um hjá henni at tryggja seg ímóti at koma undir endurgjaldsskyldu.

Herverk móti automat- telefonini í Klakksvík

Automattelefonin stongd, ivaleyst eftir boðum frá Starvsmannafelagnum. 3 menns sendir úr Havn fyrri at forða telefonkvinnunum at taka upp- aftur arbeiðið seinasta hós dag.

Nú um dagarnar var herviligt herverk gjørt móti telefonini í Klakksvík. Ein, Kári Jacobsen, ið starvast við automat- telefonina her, kom aftur av summar- feriu, og gjørdi hann beinanvegin tað markleysu beistagerð at bróta av alt automat-telefonsambandið innanbýggja í Klakksvík. Bert lækkin, sjúkrahúsið, sýslumaðurin, sýslufultrúin, brand- stöðarstjórin og tann, ið doktarakoyr- ingina røkir, hava havt samband við stöðina.

Eftir boðum lögmannsins ætlaðu telefonkvinnurnar, ið fóru inn í Starvsmannafelagið í vár, at fara aftur til arbeiðis hós dagin. Hetta hevur Starvsmannafelagið ætlandi fingið sjevilið av, tí longu miku- dagin komu menn úr Havn við tí endamáli at forða eini uppaftur- toku av telefonsambandinum.

Hetta er ivaleyst grovasta herverk, ið framt er undir nokrum verkfalli her á landi.

Mörgu eru tey, ið hava havt stórar missir av hesum. Bilstjórarnar, ið hava fingið sær bilkoyring til livibreyð og eru púra ósekir í øllum, missa koyring- ina — breyðið verður óløgliga rænt úr munnum á ósekum konum og bornum. Keypmenn og aðrir, hvørs arbeiði er nær knýtt at telefonsambandinum, missa í stórum. Mannalív standa í

vága, men einki samband fæst skjótt við lækna ella bilstjórarnar.

Sagt verður, at verkfallið er óløgligt, og er tað ivaleyst eisini; men hervirkjið móti telefonini er hitt álvarsamasta av øllum og má verða harðliga revsað, um ikki samfelagið skal enda í rættsløysi.

Verst av øllum er tað, at teir, sum hesa beistagerð hava framt, verða betaltir av tí almenna. Teir hava fingið løn- ina útgoldda, og hava sostatt framt hervirkjið við løn frá tí almenna.

Í revsingarlógini, grein 193, verður sagt, at teir, ið gera seg sekar í her- verkum móti tí almenna samband- inum, t. v. s. telefonsambandinum, kunnu revsast við upp til 6 mánaða fongsul.

Verða hesi hervirkini móti telefon- ini ikki dómd til lógarinnar harðastu revsing, verður ivasamt, hvørja virðing fólk fara at hava fyrri lóg og rætti — og frammanundan er rettarkenslan ikki hin størsta.

Henda óløgliga framferð skundar sjálvandi undir tey mongu endurgjalds- krøvini frá bilstjórnum, keypmönnum og øðrum, ið hava verið fyrri stórum miss- um.

Landsstýrið eigur undir ongum um- stöðum at víkja frá endurgjaldsskrøvum, tá tað geldur telefonina; tí her er talan um lógarbrot av grovasta slag. Lands-

SEINASTU TÍÐINDI:

VERKFALLIÐ LOKIÐ!

Júst sum blaðið skuldi fara til prent- ingar, frættist, at verkfallið var lokið. Semja var fingin í lag millum Starvs- mannafelagið og Føroya landsstýri. Og arbeiðið verður uppafturtikið í dag. —

Tað, ið partarnir samdust um, var so at siga orð fyrri orð tað sama, sum landsstýrið beyð Starvsmannafelagnum frá fyrsta degi.

Tað undirskrivaða skjalið er hetta:

»Á fundi í landsstýrinum 19. august 1960 millum Føroya Landsstýri og nevndina fyrri Starvsmannafelagið eru partarnir komnir ásamt um hetta:

1. Tænastumenn og starvsfólk land- sins taka arbeiðið uppaftur.
2. Landsstýrið kallar figgarnevndina saman beinanvegin at viðgera fyrri-

stýrið kann ikki halda sína hond yvir slíkar; tað er at fremja lögloysi í land- inum.

Norðoyingur.

bils lønarskipan fyrri starvs- og tænastumenn landsins.

3. Landsstýrið vil heita á millum- tinganevnd lögtingsins í lønarmál- um um at loysa uppgávur sínar skjótast gjørligt og áðrenn kom- andi vetrarlingseta byrjar.
4. Partarnir eru samdir um, at lög- tingið eigur avgerðarrættið í spurn- inginum um møgulegar atgerðir, rættarligar ella aðrar, skulu fremj- ast móti felagnum ella einstøkum limum tess viðvíkjandi møgulegum avleiðingum av arbeiðsstöðingum.

Landsstýrið vil ikki mæla til slíkar atgerðir.

Tórshavn, tann 19.8. 1960.

Føroya landsstýri:

P. M. Dam, N. S. inther Poulsen.

Starvsmannafelagið:

E. Djurhuus, Nílas Andreassen, Juleif Jacobsen, H. Mohr, Jens í Dali, Sigmundur í Dali, M. Olsen.